

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117226045
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117226045.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M. XXX, XXX XX M. - M., zast. JUDr. Alžbetou Slašťanovou, advokátkou so sídlom Opatovská 783/4, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 42 305 233, proti povinnému: G. B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. M. XXX, XXX XX M. - M., zast. MALICH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, 811 08 Bratislava, IČO: 47 256 991, o vymoženie nepeňažného nároku s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Lucia Hulina Gasper, so sídlom Exekútorského úradu M.R. Štefánika 44, 977 01 Brezno, pod sp. zn. 408EX 256/2017, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/65/2017 zo dňa 9. novembra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/65/2017 zo dňa 9. novembra 2018 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, konajúci vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 11Ek/65/2017 zo dňa 9. novembra 2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie vyšší súdny úradník odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vypratania nehnuteľnosti - rodinného domu so súp. č. 181, postaveného na CKN parc. č. 91 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 301 m², CKN parc. č. 91 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 301 m², CKN parc. č. 92 - záhrada o výmere 220 m², zapísané na LV č. 1229, k.ú. Dolné Hámre, obec Hodruša - Hámre, okres Žarnovica (ďalej len „nehuteľnosť“), a to na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Zvolen (správne malo byť Žiar nad Hronom) č. k. 5C/44/14 - 57 zo dňa 07.09.2015, právoplatný dňa 03.04.2017 v spojitosti s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/17/2016 - 75 zo dňa 21.03.2017, a vykonateľný vo výroku II. dňa 19.04.2017 a vo výroku III. dňa 07.04.2017. Poverením zo dňa 08.08.2018 (správne malo byť dňa 08.08.2017) súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Luciu Hulinu Gasper, ktorý následne predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie (s odkladným účinkom) s vyjadrením oprávneného.

2. Povinný navrhol zastavenie exekúcie z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku s odôvodnením, že dňa 05.06.2017 bolo OS v Žiari nad Hronom zaslané dovolanie žalobcu proti rozsudku KS v BB zo dňa 21.03.2017 sp. zn. 13Co/17/2016 so žiadosťou o odklad vykonateľnosti rozsudku. Ďalej sú tu podľa povinného iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a to, že 02.10.2012 bola doručená OS v Žiari nad Hronom žiadosť na zastavenie dražby, vedená pod sp. zn. 10C/188/2012, a v tejto právnej veci nebolo právoplatne rozhodnuté, ďalej že povinný podal dňa 11.09.2017 sťažnosť na ÚS SR na prieťahy v konaní v právnej veci vedenej pod sp. zn. 12C/102/2013 a sp. zn. 10C/188/2012, že v predmetnej nehnuteľnosti má stále trvalý pobyt a obýva ju spolu s rodinnými príslušníkmi a exekúcia by mohla mať pre nich zvlášť nepriaznivé následky. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepriložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Oprávnený považuje návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný, nakoľko je zrejmé, že zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku alebo iného právneho predpisu nevyplýva, že by povinným uvádzané skutočnosti

boli spôsobilé pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom na základe skutkového stavu zisteného z exekučného spisu dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, nakoľko neobsahuje skutočnosti neprípúšťajúce exekúciu a navyše tvrdenia povinného nie sú podložené. Preto v súlade s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/65/2017 zo dňa 9. novembra 2018 bolo povinnému podľa poštovej doručky doručené dňa 14.11.2018. Následne dňa 29.11.2018 povinný prostredníctvom právneho zástupcu elektronicky podal proti predmetnému uzneseniu v celom rozsahu sťažnosť. Súd teda konštatuje, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote.

5. Povinný v podanej sťažnosti v prvom rade namietal spôsob doručovania a povahu písomného vyhotovenia uznesenia, doručeného povinnému poštovým podnikom, pričom na obálke danej poštovej zásielky sa uvádzal nielen prvostupňový súd a jeho oficiálna adresa, ale aj označenie Okresný súd BB P. O. Box 118, 979 01 Rimavská Sobota, pričom táto druhá adresa bola uvedená ako spätná adresa. Z uvedeného nie je povinnému zrejmé, ktorý okresný súd vlastne doručoval predmetné uznesenie, a teda či sa skutočne jedná o súdne rozhodnutie určené povinnému. Povinný ďalej namietal, že uznesenie má povahu kópie a nie originálu rozhodnutia, pričom na ňom nie je uvedený podpis vyššieho súdneho úradníka, ktorý ho mal vydať. Povinný je z tohto dôvodu v neistote, či sa jedná iba o kópiu uznesenia, pričom mu bolo toto doručované elektronicky, hoci nemá aktivovanú elektronickú schránku. Jednotlivé listy písomného vyhotovenia uznesenia tiež nie sú navzájom pevne spojené, takže aj toto pre povinného sponchybňuje povahu uznesenia. K doručenému uzneseniu bolo zároveň pripojených viacero dokumentov, taktiež iba vo forme kópií, a to dokladov súdneho exekútora, vydaných v rámci exekúcie, konkrétne upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 21.08.2017 a postúpenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 12.09.2017. Pripojená bola tiež kópia návrhu a niekoľko dokladov o doručení poštových zásielok. V rámci doručených dokumentov však chýbalo vyjadrenie oprávneného k návrhu, hoci naň odkazovalo odôvodnenie uznesenia. Povinný sa teda s uvedeným podaním oprávneného k návrhu nemohol oboznámiť, hoci je zrejmé, že na jeho základe postupoval vyšší súdny úradník pri vydaní uznesenia. K uzneseniu neboli pripojené ani ďalšie doklady súdneho exekútora či prvostupňového súdu, ktoré (podľa odôvodnenia rozhodnutia) boli zohľadnené pred vydaním uznesenia, a preto povinnému nie je zrejmé, prečo mu boli zasielané iba neúplné doklady. V zmysle vyššie uvedeného teda postupoval súdny exekútor, resp. vyšší súdny úradník v rozpore s § 61k ods. 5 Exekučného poriadku. V druhom rade povinný namietal voči odôvodneniu uznesenia, ktoré iba formalisticky odpovedá na jednotlivé argumenty povinného uvedené v návrhu. Konkrétne vyšší súdny úradník uvádza, že po vykonaní dokazovania mal za preukázané, že tvrdenia povinného sú nepodložené. V prípade podaného dovolania proti rozsudku zo dňa 02.06.2017, ako aj v prípade podanej ústavnej sťažnosti pre prietahy v konaní zo dňa 11.09.2017, ktoré boli podané zo strany povinného proti rozhodnutiam v tejto alebo v súvisiacej právnej veci, vyšší súdny úradník postupoval nesprávne, keď sa obmedzil iba na konštatovanie, že povinný nepreukázal tieto skutočnosti v návrhu. Povinný pritom jasne identifikoval spomenuté podania na príslušné súdy, pričom v prípade podaného dovolania sa jednalo o podanie, ktoré je súčasťou súdneho spisu a ktoré smeruje proti exekučnému titulu. Vyšší súdny úradník teda mal možnosť oboznámiť sa s uvedenými podaniami, resp. mohol povinného ako osobu bez právneho vzdelania, vyzvať na doplnenie či preukázanie predmetných skutočností, čo však neurobil. V rámci odôvodnenia uznesenia sa ďalej nesprávne uvádza ako prvostupňový súd v konaní predchádzajúcom vydaniu rozsudku Okresný súd Zvolen, pričom to má správne byť Okresný súd Žiar nad Hronom. Uvedená skutočnosť taktiež sponchybňuje správnosť a konzistentnosť odôvodnenia uznesenia. Prvostupňový súd sa v uznesení ďalej vôbec nezaoberal argumentmi povinného, ktoré sa týkali jeho životnej situácie a vážnym následkom pre povinného v prípade vykonania exekúcie. Z písomného vyhotovenia uznesenia teda nevyplýva, prečo nezohľadnil vyšší súdny úradník argumenty povinného v návrhu pri rozhodovaní o zastavení exekúcie, toto uznesenie nebolo riadne odôvodnené a pochybenia naznačuje samotná povaha písomného vyhotovenia uznesenia a spôsob jeho doručovania povinnému, čím došlo k porušeniu povinnosti riadne zistiť skutkový stav pred vydaním uznesenia a riadne odôvodniť vydané uznesenie, v dôsledku čoho je uznesenie arbitrárne a vydané v rozpore s princípom rovnosti strán sporu. Povinný trvá na argumentoch uvedených v návrhu, pričom tieto považuje za relevantné, najmä vo vzťahu k odvolaniu zo dňa 20.04.2016, podanému proti rozsudku

zo dňa 25.01.2016, vydanému v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 10C/102/2013, v ktorom sa povinný domáhal zastavenia dražby uskutočňovanej podľa ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (súvisiace konanie). V rámci sťažnosti povinný prikladá prvostupňovému súdu všetky predmetné podania, t.j. odvolanie, dovolanie a ústavnú sťažnosť, resp. doklady o uvedených skutočnostiach, pričom týmto považuje vyšším súdnym úradníkom vytykaný nedostatok podaného návrhu za odstránený. V tejto súvislosti chce povinný upozorniť, že v rámci exekúcie a konania o sťažnosti proti uzneseniu nie je nijakým spôsobom vylúčená aplikácia príslušných ustanovení CSP, a teda platí, že ak sa v priebehu konania o sťažnosti (pre ktoré platí zásada, že pre rozhodnutie v ňom vydané je rozhodujúci stav v čase jeho vydania), odstráni vytykaný nedostatok, súd musí vychádzať zo stavu existujúceho v čase vydania jeho rozhodnutia (§ 217 CSP). Vo vzťahu k argumentom povinného týkajúcich sa odvolania a jeho dôsledkom pre exekúciu, trvá povinný na tom, že rozhodnutie vo veci zastavenia dražby môže ovplyvniť akékoľvek ďalšie rozhodnutie či postup týkajúci sa exekúcie. Povinný chce zopakovať, že dôvodom začatia predmetného súvisiaceho konania bolo, že nebol dodržaný postup dražobnej spoločnosti ako bol opísaný v tomto konaní, a zároveň je dražba podľa povinného neplatná. Ak by v uvedenom súvisiacom konaní príslušný súd právoplatne rozhodol o zastavení dražby, predmetná dražba by sa stala voči povinnému neúčinnou, oprávnený by sa nikdy nestal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a povinný by nebol povinný vypratať predmetnú nehnuteľnosť v rámci exekúcie. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že vyšší súdny úradník nevykonal riadne dokazovanie pred vydaním uznesenia, resp. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v uznesení, nezohľadnil všetky podstatné skutočnosti pri vydaní uznesenia, a zároveň vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci pri vydaní uznesenia, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu a nezákonnému rozhodnutiu vo veci zastavenia exekúcie na základe návrhu, čo zodpovedá dôvodom pre podanie sťažnosti v zmysle § 243 CSP proti uzneseniu v celom rozsahu. Preto povinný navrhuje, aby prvostupňový súd podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu, najmä v časti jeho výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie.

6. Oprávnený sa k sťažnosti povinného nevyjadril. V podaní doručenom súdu dňa 20.02.2018 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nakoľko sťažnosť neobsahovala žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie uznesenia, k tejto sa oprávnený z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti nevyjadril. Všetky relevantné skutočnosti označil už vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19.10.2017.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd v rozsahu podanej sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že uznesenie

v napadnutej časti treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

15. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek opačnému názoru povinného súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak vo väzbe k dôvodom sťažnosti povinného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

16. K namietanej povahe písomného vyhotovenia uznesenia súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, že novelou Exekučného poriadku (zákonom č. 2/2017 Z. z.) došlo s účinnosťou od 1. apríla 2017 k zavedeniu elektronizácie exekučného konania, vzťahujú sa na exekučné konanie nielen ustanovenia Exekučného poriadku, CSP, ale aj ustanovenia zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) a v neposlednom rade aj Vyhláška MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy (ďalej len „Vyhláška č. 543/2005 Z. z.“)

17. V zmysle § 2 ods. 11 písm. a), b) Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. na účely tejto vyhlášky sa rozumie prvopisom písomnosť súdu vyhotovená ako elektronický úradný dokument, ktorý je autorizovaný a rovnopisom listinné vyhotovenia prvopisu, najmä na účely podľa osobitného predpisu.

18. V zmysle § 61 ods. 1,2 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z., ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak, prvopis rozhodnutia súdu autorizuje predseda senátu, samosudca alebo súdny úradník, ktorý rozhodnutie vydal. Prvopis rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu autorizuje notár. Ak podľa predpisov o konaní pred súdmi podpisuje prvopis iný člen senátu alebo iný poverený sudca, uvedie sa pred podpisom zastupujúceho skratka "v zast.", prípadne "v z.". Ak ide o rozhodnutie vo veci, na ktorú sa nevzťahujú predpisy o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, prvopis rozhodnutia podpisuje ten, kto rozhodnutie vydal.(2) Rovnopis rozhodnutia vlastnoručne podpisuje osoba zodpovedná za správnosť vyhotovenia rozhodnutia. Vlastnoručný podpis podľa prvej vety možno nahradiť doložkou o autorizácii, v ktorej sa uvedie meno, priezvisko a funkcia toho, kto autorizoval prvopis vrátane dátumu autorizácie a spisovej značky. Doložka o autorizácii sa spojí k rovnopisu rozhodnutia; doložku o autorizácii možno vytlačiť na druhú stranu rozhodnutia, ak rozhodnutie nepresahuje jednu stranu. Vo veciach podľa § 60 ods. 2 (t.j. pre veci zapisované do súdnych registrov Up, Ek, CoUp a CoEk) sa doložka o autorizácii priloží k rovnopisu rozhodnutia.

19. V zmysle § 58 ods. 4 druhá veta Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. ak rovnopis rozsudku pozostáva z niekoľkých listov alebo listín, všetky listy sa pevne spoja.

20. V zmysle § 60 ods. 1,2 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. (1) pri písomnom vyhotovení iných rozhodnutí súdu sa ustanovenia § 58 a 59 použijú primerane. (2) Ustanovenie § 58 ods. 4 druhej vety sa nepoužije pre veci zapisované do súdnych registrov Up, Ek, CoUp a CoEk.

21. V zmysle § 3 písm. o) zákona o e-Governmente na účely tohto zákona sa rozumie autorizáciou úkonu vyjadrenie súhlasu s obsahom právneho úkonu a s vykonaním tohto právneho úkonu.

22. V zmysle § 23 ods. 1 prvá veta zákona o e-Governmente orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronickej podania alebo elektronickej úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickej podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo

kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, a to spôsobom podľa odseku 3.

23. V zmysle § 23 ods. 3 prvá veta zákona o e-Governmente, ak tento zákon alebo osobitný predpis (napr. § 222 CSP) vyžaduje autorizáciu konkrétnou osobou alebo osobou v konkrétnom postavení, na autorizáciu sa použije kvalifikovaný elektronický podpis vyhotovený s použitím mandátneho certifikátu, ku ktorému sa pripojí kvalifikovaná elektronická časová pečiatka.

24. V zmysle § 8 ods. 1 prvá veta zákona č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dôveryhodných službách“) mandátny certifikát je kvalifikovaný certifikát pre elektronický podpis vydaný fyzickej osobe oprávnenej zo zákona alebo na základe zákona konať za inú osobu alebo orgán verejnej moci alebo v ich mene, alebo fyzickej osobe, ktorá vykonáva činnosť podľa osobitného predpisu (napr. podľa Exekučného poriadku), alebo vykonáva funkciu podľa osobitného predpisu (napr. podľa zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).

25. S ohľadom na elektronickú formu exekučného konania sú teda uznesenia v exekučnom konaní vyhotovované ako elektronický úradný dokument, ktorý je autorizovaný (t.j. podpísané elektronicky) sudcom alebo vyšším súdnym úradníkom, ktorý ho vydal. Za predpokladu, že účastník konania má aktivovanú elektronickú schránku, obdrží uznesenie do svojej elektronickej schránky ako elektronický dokument, opatrený doložkou autorizácie, t.j. podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom, vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu, ku ktorému sa pripojí kvalifikovaná elektronická časová pečiatka. V prípade, že účastník konania nemá aktivovanú elektronickú schránku, odosiela sa mu uznesenie v listinnej podobe, pričom v takomto prípade je vlastnoručný podpis sudcu, resp. vyššieho súdneho úradníka nahradený doložkou o autorizácii, v ktorej sa uvedie meno, priezvisko a funkcia toho, kto autorizoval prvopis, vrátane dátumu autorizácie a spisovej značky; doložka o autorizácii sa spojí k rovnopisu rozhodnutia. Keďže v danom prípade povinný nemá aktivovanú elektronickú schránku, doručovalo sa mu sťažnosťou napadnuté uznesenie v listinnej podobe s pripojenou doložkou o autorizácii, tak ako to ukladá zákon, prostredníctvom poštového podniku, a nie elektronicky, ako v podanej sťažnosti tvrdí povinný, čo napokon aj sám priznáva, keď v III. časti podanej sťažnosti uvádza, že mu písomné vyhotovenie uznesenia bolo doručené poštovým podnikom, pričom v tejto časti zároveň namieta aj nesprávne označenie spätnej adresy súdu na obálke danej poštovej zásielky. K uvedenému súd konštatuje, že táto skutočnosť nemá za následok neúčinnosť doručenia sťažnosťou napadnutého uznesenia povinnému a už vôbec nemá vplyv na jeho vecnú správnosť a preto ani nemôže byť skutočnosťou odôvodňujúcou zrušenie predmetného uznesenia. Rovnako takouto skutočnosťou nemôže byť ani chyba v písaní v odôvodnení napadnutého uznesenia, a to v časti označenia súdu prvej inštancie, ktorý exekučný titul vydal (namiesto Okresný súd Zvolen mal byť správne uvedený Okresný súd Žiar nad Hronom), ktorá rovnako nemá žiadny vplyv na správnosť a konzistentnosť odôvodnenia uznesenia, ako to tvrdí povinný. A vzhľadom ku skutočnosti, že exekučné veci sú zapisované do súdneho registra Ek, nevzťahuje sa na rozhodnutia vyhotovované v tejto agende ani povinnosť všetky listy, tvoriace predmetné rozhodnutie, pevne spojiť (§ 60 ods. 2 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z.). Preto výhrady povinného k dodržaniu formálnych náležitostí napadnutého uznesenia sú právne irelevantné.

26. Vo vzťahu k tvrdeniu povinného, že tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného, postupoval súdny exekútor, resp. vyšší súdny úradník, v rozpore s § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, súd uvádza, že procesný postup súdu, resp. súdneho exekútora, v prípade podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie explicitne upravuje ustanovenie § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého „návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“ Keďže v danom prípade bol uvedený zákonom upravený postup dodržaný, s takýmito právnymi závermi povinného, nemožno súhlasiť. Navyše, ak by uvedená skutočnosť aj bola nedostatkom konania, tak to nemá žiadny vplyv na možnosť povinného vyjadriť sa ku skutkovým zisteniam vyššieho súdneho úradníka, zisteným z obsahu spisu, ako aj k právnym záverom

z toho vyplývajúcim, v sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorú možnosť povinný aj využil, keď sťažnosť voči uzneseniu, vydanému vyšším súdnym úradníkom, podal. A za situácie, keď platné právo pripúšťa proti rozhodnutiu súdu sťažnosť, resp. opravný prostriedok, je potrebné takýto prípadný nedostatok považovať za zhojený možnosťou povinného vyjadriť svoje námietky v podanej sťažnosti. Iný názor, vychádzajúci z nemožnosti zhojenia uvedeného nedostatku inak než zrušením rozhodnutia, vydaného vyšším súdnym úradníkom, a vrátením veci na opätovné rozhodnutie, by odporoval zásade efektivity konania, pretože zrušenie rozhodnutia by zbytočne zvyšovalo náklady účastníkov konania, ako aj náklady na výkon súdnictva, a tým by bolo aj v rozpore s jedným zo základných princípov právneho štátu, ktorým je princíp racionality (pozri napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 7/2013 zo dňa 22.01.2014).

27. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

28. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

29. Podľa § 61k ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2.

30. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

31. Z citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že povinný môže v priebehu exekučného konania podávať viacero návrhov na zastavenie exekúcie. Dôvody na zastavenie exekúcie však musí uplatniť včas, nakoľko pri návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada, ktorej podstatou je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. Uplatňovanie koncentračnej zásady pri rozhodovaní o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie sa prejavuje aj v konaní o sťažnosti v tom smere, že súd už nemôže prihliadnuť na nové skutočnosti uvádzané povinným, prípadne na nové dôkazy predložené povinným až v rámci konania o sťažnosti (t.j. na tzv. novoty v konaní), s výnimkou, ak takéto skutočnosti povinný nemohol bez vlastnej viny uplatniť skôr, pretože takéto procesné úkony nespôsobujú ex lege procesnoprávne účinky (súd na ne neprihliada). Preto sa súd nestotožňuje s tvrdením povinného, že vyšší súdny úradník iba formalisticky odpovedá na jednotlivé argumenty povinného uvedené v návrhu a že postupoval nesprávne, keď sa obmedzil iba na konštatovanie, že povinný nepreukázal tieto skutočnosti v návrhu. Z rovnakého dôvodu sa súd nemohol prihliadať na dôkazy, ktoré povinný za účelom preukázania svojich tvrdení pripojil až k podanej sťažnosti (odvolanie povinného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C/102/2013 zo dňa 25.01.2016, doklad o podaní odvolania, dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/17/2016, ústavná sťažnosť voči prietahom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 10C/102/2013). Súd už len pre úplnosť veci uvádza, že ani podané dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/17/2016, nie je bez ďalšieho dôvodom zastavenia exekúcie, pričom súd v tejto súvislosti poukazuje aj na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.05.2004). Rovnako dôvodom na zastavenie exekúcie by nemohlo byť ani samotné povolenie odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, nakoľko exekučný titul ani v tom prípade nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Zastavenie exekúcie v danom prípade by nepomerne viac chránilo povinného v porovnaní s oprávneným. Ide najmä o situáciu, ak v dovolacom konaní nedôjde k zrušeniu napadnutého právoplatného rozhodnutia, ktorého vykonateľnosť bola odložená. V

takom prípade by sa malo v exekučnom konaní pokračovať. Ak by však došlo v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia k zastaveniu exekúcie, oprávnený by stratil poradie pre svoje právo. Ak by sa chcel oprávnený opätovne domôcť svojho práva, ktoré nebolo naplnené dobrovoľne, musel by opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie. Takýmto postupom by došlo k jednoznačnému znevýhodneniu postavenia oprávneného. Súd pre úplnosť veci uvádza, že v rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní pred dovolacím súdom) mal byť odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

32. K odvolaniu povinného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C/102/2013 zo dňa 25.01.2016, k dokladu o podaní odvolania, a k ústavnej sťažnosti voči prietahom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 10C/102/2013 súd ešte uvádza, že tieto dôkazy sú vo vzťahu k predmetu daného exekučného konania právne bezpredmetné, nakoľko sa týkajú inej veci a nemajú žiadny vplyv na vykonateľnosť rozhodnutia, ktoré je v danom konaní exekučným titulom. Z rovnakého dôvodu nemajú vo vzťahu k danému exekučnému konaniu žiadnu relevanciu ani argumenty povinného, týkajúce sa podaného odvolania, a to bez ohľadu na tvrdenie povinného, že rozhodnutie vo veci zastavenia dražby môže ovplyvniť akékoľvek ďalšie rozhodnutie či postup týkajúci sa exekúcie. Na margo uvedeného exekučný súd zdôrazňuje, že nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, t.j. nie je oprávnený zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal, a už vôbec nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodnutí, ktoré v danom exekučnom konaní nie sú ani exekučným titulom, pretože nerešpektovanie exekučného titulu, resp. iného vykonateľného rozhodnutia, by znamenalo ich „nepripustnú nápravu“. To znamená, že ani prípadné vady základného (nachádzacieho) konania, ak by aj skutočne existovali, sa do exekučného konania neprenášajú. Navyše cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky, vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nespľnil, a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie bolo predmetom základného konania. Preto povinný mohol obranu a tvrdenia, na ktoré poukazuje v podanej sťažnosti (rovnako ako aj v návrhu na zastavenie exekúcie) uplatniť iba v základnom konaní. Návrh povinného na zastavenie exekúcie (rovnako ako ani sťažnosť proti uzneseniu súdu, ktorým sa zamietol návrh povinného na zastavenie konania) teda nie je ďalším opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. V návrhu na zastavenie exekúcie sa povinný môže proti exekúcii relevantne brániť len dôvodmi taxatívne stanovenými v § 61k Exekučného poriadku, t.j. že vymáhaná pohľadávka zanikla na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, že exekučný titul bol zrušený, že je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V danom prípade však povinný takéto skutočnosti nepreukázal. Preto súd dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne postupoval, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

33. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

34. Keďže povinný v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/65/2017 zo dňa 9. novembra 2018, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.